

AMIR
& IK

Marijke Velghe

Ik draag dit boekje op aan mijn kinderen en kleinkinderen

1. Amir

Amir verlaat het asielcentrum. Oef... eindelijk voelt hij zich vrij.

Na zijn lange, gevaarlijke vlucht uit Afghanistan kreeg hij in dit centrum 'bed, brood, bad en begeleiding'. Hij nam de route via Turkije om dan 'per boot' naar Italië te reizen. Het 'belofde schip' was echter een gammel bootje, waar honderd mensen op elkaar gepakt zaten... En toch wilde Amir meevaren: de vrijheid tegemoet. Alle middelen waren goed om de Taliban te ontvluchten, dacht Amir. Uren varen, uren misselijkheid.

Ten Zuiden van Italië, nabij de tip van de laars kon het bootje het grote gewicht niet meer houden. Het kantelde in het zwarte water en van toen af aan wist Amir niets meer. Het verhaal deed achteraf de ronde dat enkele vrijwillige Italianen de drenkelingen hadden opgevist, hen in verwarmingsdekens hadden gewikkeld en hen opnieuw vertrekensklaar hadden gemaakt... In Italië konden ze niet blijven. Amir behoorde toch tot de gelukkigen, die geholpen werden om door te reizen. Doorreizen deed hij naar België, waar hij in een asielcentrum zou opgevangen worden. Amir, de negentienjarige student, zou hier een 'vrij' mens zijn! Na enkele weken asielcentrum krijgt Amir het adres waar hij zal kunnen wonen, werk zoeken, Nederlands leren. Super...denkt hij en hij droomt van een nieuwe toekomst als 'erkend politiek vluchteling' in nummer zeventien van de Kringstraat in Vrijdorp. Totdat hij veilig terug naar zijn land kan reizen.